

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 februarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 534 din 7 decembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.....	1-4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
106/2004. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind cerințele sanitare veterinare de organizare,			
		funcționare și control al acțiunilor de dezinfecție care se efectuează la punctele de trecere a frontierei	4-10
		13. — Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor pentru contingentarea în anul 2005 a consumului și a producției de substanțe care epuizează stratul de ozon	11
		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		39. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 534

din 7 decembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Sergiu Lupașcu în Dosarul nr. 2/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției arată că textele legale criticate au fost abrogate, iar noile reglementări nu au preluat soluția legislativă anterioară. Această situație, în optica autorului excepției, demonstrează

că legiuitorul a modificat soluția legislativă inițială având în vedere neconstituționalitatea acesteia. Prin urmare, se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât reglementările legale criticate au fost abrogate, noul text legal în materie nepreluând soluția legislativă anterioară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Sergiu Lupașcu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în memoriul depus la instanță la 27 ianuarie 2004, că dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (1), ale art. 16 alin. (1), ale art. 124 alin. (2) și (3), ale art. 126 alin. (1), ale art. 133 alin. (2) lit. a) teza a doua, precum și celor ale art. 134 alin. (2).

Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (1), întrucât noțiunea de „stat de drept“ implică între altele „exercitarea funcției de jurisdicție a statului prin judecători imparțiali și independenți care se supun numai legii“. Se apreciază că activitatea de judecată „se înfăptuiește în numele legii exclusiv de către [...] judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art. 124 alin. (3) [din Constituție] că sunt independenți și se supun numai legii“, altor persoane neputându-se atribui puterea de judecată. De asemenea, se consideră că participarea cu vot deliberativ a procurorilor la judecarea cauzelor care au ca obiect abateri disciplinare ale judecătorilor este contrară principiului imparțialității justiției, iar „procurorii nu prezintă garanțiile de independență stabilite prin Constituție în cazul judecătorilor“, ceea ce „afectează însăși independența justiției“.

Ulterior, la data de 26 aprilie 2004, într-un alt memoriu depus la instanță, intitulat „Completări la motivarea excepției de neconstituționalitate“, modificându-și susținerile, autorul excepției consideră că prevederile criticate contravin textului constituțional al art. 16 alin. (1), întrucât, având în vedere faptul că atât judecătorii, cât și procurorii au calitatea de magistrați, se impune ca „acțiunile izvorâte din raporturi juridice identice să fie soluționate după proceduri și competențe identice“. Din această perspectivă, autorul excepției conchide: „competența soluționării acțiunii disciplinare îndreptate atât împotriva judecătorilor, cât și a procurorilor ar trebui să revină unui consiliu de disciplină mixt format din reprezentanți aparținând ambelor categorii de magistrați“. De asemenea, se mai arată că, dacă, totuși, se consideră că cele două categorii de magistrați din punct de vedere al statutului lor sunt diferite, competența privitoare la acțiunea disciplinară îndreptată împotriva acestora trebuie să revină unor consilii de disciplină alcătuite exclusiv numai din judecători, respectiv procurori.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile criticate contravin art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate privind prevederile art. 88 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 92/1992 este neîntemeiată, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 127 alin. 1 din aceeași lege, critica de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Guvernul susține că, în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 133 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2), textul art. 88 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 92/1992 „este aparent neconstituțional, însă examinarea acestuia trebuie făcută numai prin coroborare cu dispozițiile art. 155 alin. (2) din Constituția republicată, potrivit cărora «Instituțiile prevăzute de Constituție, existente la data intrării în vigoare a legii de revizuire, rămân în funcțiune până la constituirea celor noi»“, ceea ce „înlătură, fără echivoc, critica de neconstituționalitate adusă“.

Totodată se apreciază că, potrivit art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, devenit, după republicarea acestei legi, art. 29 alin. (1) și (6), critica de neconstituționalitate adusă art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 este inadmisibilă, întrucât acest text reglementează componența comisiei de disciplină a Ministerului Public și, prin urmare, „nu are aplicare în soluționarea cauzei, care privește contestarea sancțiunii disciplinare aplicate de Consiliul Superior al Magistraturii unui judecător“.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească este întemeiată.

Avocatul Poporului susține că rolul Consiliului Superior al Magistraturii de consiliu de disciplină al judecătorilor este „neconform cu cel de «instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor», prevăzut de art. 134 alin. (2) din Constituție“, iar în consecință, „dispozițiile art. 127 din Legea nr. 92/1992 sunt și ele neconforme cu Constituția“.

Totodată se arată că nici dispozițiile art. 87 privind compunerea Consiliului Superior al Magistraturii din Legea nr. 92/1992 nu corespund prevederilor constituționale ale art. 133, „motiv pentru care acest organism nu își poate exercita rolul prevăzut de art. 88 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 92/1992“, iar în aceste condiții „dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. f) și art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 devin neconforme și cu prevederile art. 126 alin. (1) și 124 alin. (3) din Constituție“. În ceea ce privește „faptul că o lege de modificare și completare a Legii nr. 92/1992 întârzie să fie adoptată în acord cu noile dispoziții constituționale, [se] impune aplicarea directă a prevederilor art. 133 și 134 din Constituție, evitându-se astfel crearea unui vid legislativ“.

Se mai arată că textele constituționale ale art. 1 și 16 nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. f), precum și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, întregul titlu V privind Consiliul Superior al Magistraturii (art. 86—90) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească a fost abrogat expres prin art. 72 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 2 iulie 2004 și intrată în vigoare la data de 30 septembrie 2004. Prevederile art. 88 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 92/1992 nu au fost preluate în noua reglementare legislativă, care a modificat radical compunerea Consiliului Superior al Magistraturii și modul de realizare a rolului său de instanță disciplinară pentru magistrați. Astfel, potrivit art. 4 lit. a) din Legea nr. 317/2004: „*Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care:*

a) 9 judecători și 5 procurori, aleși în adunările generale ale magistraților, care compun cele două secții ale Consiliului, una pentru judecători și una pentru procurori“. De asemenea, potrivit prevederilor art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii:

„*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea privind statutul magistraților nr. 303/2004, precum și pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către aceștia, dacă fapta nu constituie infracțiune.*“

În ceea ce privește dispozițiile art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, acestea au fost abrogate expres prin art. 107 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004 și intrată în vigoare la data de 27 septembrie 2004. Titlul IV, privind răspunderea magistraților, al acestei legi nu a preluat soluția legislativă anterioară, aceasta prevăzând la art. 99 că „*Sanctiunile disciplinare prevăzute la art. 98 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.*“

Textele constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia sunt art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 124 alin. (2) și (3), art. 126 alin. (1), art. 133 alin. (2) lit. a) teza a doua, precum și art. 134 alin. (2). Autorul excepției a invocat în mod greșit dispozițiile art. 1 alin. (1) din Constituție, în realitate, din motivarea excepției rezultă că acesta s-a referit la cele ale art. (3) al art. 1. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*“;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 124 alin. (2) și (3): „*(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“;

— Art. 126 alin. (1): „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*“;

— Art. 133 alin. (2) lit. a) teza a doua: „*(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care:*

a) 14 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori; prima secție este compusă din 9 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori.“;

— Art. 134 alin. (2): „*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, în esență, critica de neconstituționalitate constă, în prima variantă a motivării, în susținerea că soluționarea acțiunii disciplinare îndreptate împotriva judecătorilor intră în competența Consiliului Superior al Magistraturii, compus atât din judecători, cât și din procurori, aceasta încălcând prevederile art. 1 alin. (3), ale art. 124 alin. (2) și (3), ale art. 126 alin. (1), ale art. 133 alin. (2) lit. a) teza a doua, precum și ale art. 134 alin. (2). În a doua variantă a motivării, se arată că, deși atât judecătorii, cât și procurorii au calitatea de magistrați, competența de soluționare a acțiunii disciplinare îndreptate împotriva celor din urmă aparține unei comisii de disciplină formate exclusiv din procurori, iar în ceea ce îi privește pe judecători, această acțiune este soluționată chiar de Consiliul Superior al Magistraturii, care are în compunere atât judecători, cât și procurori, ceea ce contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție; din această perspectivă, autorul excepției consideră că soluționarea acțiunii disciplinare îndreptate atât împotriva judecătorilor, cât și a procurorilor fie ar trebui să revină unui consiliu de disciplină mixt format din reprezentanți aparținând ambelor categorii de magistrați, fie „*acțiunea disciplinară exercitată împotriva procurorilor va trebui soluționată de către un consiliu de disciplină având în compunere numai procurori*“, iar „*acțiunea disciplinară exercitată împotriva judecătorilor va trebui soluționată de către un consiliu de disciplină având în compunere în exclusivitate judecători*“.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate pentru neconstituționalitate nu mai sunt în vigoare, Legea nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților abrogându-le și reglementând, conform dispozițiilor Constituției revizuite, organizarea pe două secții a acestui consiliu — una pentru judecători și una pentru procurori, acestea îndeplinind rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor, respectiv a procurorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, numai legile și ordonanțele în vigoare pot

forma obiect al controlului de constituționalitate. În consecință, Curtea reține că în cauză devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora controlul de constituționalitate exercitat de Curte nu poate avea ca obiect decât legi sau ordonanțe ori dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare la momentul exercitării acestuia, în caz contrar excepția fiind inadmisibilă.

Având în vedere că, în cauză, abrogarea textului de lege criticat pentru neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. f) și ale art. 127 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Sergiu Lupașcu în Dosarul nr. 2/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind cerințele sanitare veterinare de organizare, funcționare și control al acțiunilor de dezinfecție care se efectuează la punctele de trecere a frontierei

În temeiul art. 10 lit. b) și al art. 40 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Guvernului nr. 308/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale inspecție, control, inspecție la frontieră și coordonarea institutelor veterinare nr. 41.906 din 29 octombrie 2004,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind cerințele sanitare veterinare de organizare, funcționare și control al acțiunilor de dezinfecție care se efectuează la punctele de trecere a frontierei, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Gabriel Vasile Drăgan

București, 9 noiembrie 2004.
Nr. 106.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind cerințele sanitare veterinare de organizare, funcționare și control al acțiunilor de dezinfecție
care se efectuează la punctele de trecere a frontierei

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Prezenta normă sanitară veterinară stabilește cerințele sanitare veterinare privind organizarea, funcționarea și controlul acțiunilor de dezinfecție, precum și controlul efectuării acestora la punctele de trecere a frontierei.

2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor stabilește punctele de inspecție și control sanitar-veterinar de frontieră.

3. Cerințele sanitare veterinare ce reglementează organizarea și funcționarea stațiilor pentru efectuarea acțiunilor de dezinfecție sunt stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin ordin al președintelui acesteia.

4. Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

CAPITOLUL II

Definiții

În sensul prezentei norme sanitare veterinare se înțelege prin:

— *Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor* — autoritate de reglementare în domeniul veterinar și pentru siguranța alimentelor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru;

— *activitate sanitară veterinară* — activitate desfășurată pe teritoriul României de un medic veterinar, în limitele de competență ale serviciilor sanitare veterinare, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— *activitate sanitară veterinară publică* — activitate veterinară strategică, de interes național, efectuată, în limitele de competență, de serviciile veterinare, pentru aplicarea strategiilor și politicilor guvernamentale de apărare și îmbunătățire a statusului de sănătate a animalelor, pentru protecția sănătății publice, a animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

— *autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor* — autoritate sanitară veterinară centrală și pentru siguranța alimentelor ce are atribuții în domeniile de competență ale serviciilor sanitare veterinare sau orice altă autoritate din domeniul sanitar-veterinar căreia i s-au delegat aceste puteri și competențe;

— *autoritatea centrală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor* — serviciu sanitar veterinar central al României, care are responsabilitatea elaborării și implementării strategiilor guvernamentale în domeniul sanitar-veterinar, a definirii competențelor și atribuțiilor serviciilor sanitare veterinare, a stabilirii, gestionării, realizării și controlului activităților sanitare veterinare publice;

— *autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană* — serviciu public sanitar veterinar descentralizat, subordonat tehnic și administrativ autorității centrale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor,

având autoritatea și responsabilitatea aplicării strategiilor guvernamentale în domeniul sanitar-veterinar pe teritoriul județului respectiv, a gestionării, realizării și controlului activităților sanitare veterinare publice la acest nivel, precum și alte competențe delegate de autoritatea centrală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, este reprezentat de direcția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București;

— *autoritatea locală și pentru siguranța alimentelor* — autoritate de la nivelul circumscripțiilor sanitare veterinare teritoriale, coordonate tehnic și administrativ de autoritatea județeană sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, respectiv a municipiului București, care are responsabilitatea realizării, gestionării și notificării acțiunilor sanitare veterinare publice; este reprezentată de medicul veterinar oficial;

— *circumscripții sanitare veterinare zonale* — structuri ale direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, fără personalitate juridică;

— *medic veterinar oficial* — medic veterinar angajat și retribuit de stat, desemnat pentru a realiza activitățile sanitare veterinare stabilite de autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor la care își desfășoară activitatea;

— *medic veterinar de liberă practică împuternicit* — medic veterinar de liberă practică împuternicit de autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, pe bază de contract, să efectueze unele activități sanitare veterinare publice, în condițiile legii;

— *instituții în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor* — instituții veterinare, autorități de referință la nivel național pentru domeniile de competență specifice acestora, cu personalitate juridică;

— *animale* — mamifere, cu excepția celor marine, păsări domestice și sălbatice;

— *post de inspecție de frontieră* — post de inspecție și control, ce se organizează și funcționează în baza reglementărilor stabilite prin legislația sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor;

— *cerințe veterinare de import și tranzit* — cerințe sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, pe care trebuie să le îndeplinească animalele, produsele de origine animală, produsele de origine nonanimală și alte produse și materii supuse controlului sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor pentru a fi acceptate pe teritoriul României sau să tranziteze teritoriul acesteia;

— *stație de dezinfecție* — ansamblu de facilități, echipamente, măsuri tehnice și proceduri care stau la baza efectuării dezinfecției, aflate într-o locație stabilită și autorizată la punctele de trecere a frontierei conform legislației sanitare veterinare;

— *dezinfectant* — produs fizic, chimic sau biologic utilizat în acțiunea de dezinfecție în scopul distrugerii sau

neutralizării microorganismelor patogene și condiționat patogene;

— *dezinfecție* — ansamblu de măsuri dispuse pentru distrugerea microorganismelor patogene și condiționat patogene;

— *dezinfecție de necesitate* — ansamblu de măsuri dispuse pentru combaterea unor boli transmisibile ale animalelor;

— *importator* — orice persoană juridică sau fizică care, condiționat de respectarea reglementărilor stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, efectuează operațiuni de import animale, produse de origine animală și alte materii supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor;

— *produs* — produse de origine animală și alte produse și materii care pot influența sănătatea animalelor și sănătatea publică;

— *suprafața supusă dezinfecției* — suma tuturor suprafețelor accesibile ce urmează a fi supuse dezinfecției;

— *soluție de lucru* — soluție cu o concentrație stabilită pentru a fi folosită în scopul dezinfecției;

— *soluție-mamă de dezinfecție* — soluție cu o concentrație cunoscută în substanță activă, mai mare decât cea de lucru, din care se prepară soluțiile de lucru;

— *vehicul* — orice mijloc de transport rutier, feroviar, naval și aerian utilizat pentru transportul animalelor, produselor și subproduselor de origine animală, furajelor și al altor produse și materii supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar.

CAPITOLUL III

Cerințe sanitare veterinare privind organizarea și funcționarea stațiilor de dezinfecție de la punctele de trecere a frontierei

1. Stațiile de dezinfecție se organizează la punctele de inspecție și control sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

2. Amplasarea, dotarea și încadrarea cu personal a acestora trebuie să corespundă prevederilor legale în vigoare.

3. Stațiile de dezinfecție pot funcționa numai după obținerea autorizației sanitare veterinare de funcționare, emisă de autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București.

4. Dotarea minimă a stațiilor de dezinfecție trebuie să corespundă detaliilor tehnice precizate în anexele nr. 1—4 la prezenta normă sanitară veterinară.

5. Colectarea apelor uzate, depozitarea și evacuarea deșeurilor trebuie să se efectueze după o prealabilă dezinfecție, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, cu privire la măsurile de protecție a mediului.

6. Substanțele folosite în acțiunile de dezinfecție trebuie să fie omologate și înregistrate în România și aprobate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru acest scop.

7. Toate mijloacele de transport animale, produse de origine animală, furaje și alte produse și materii ce sunt supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar și, după caz, cele pentru transport de persoane se supun acțiunii de dezinfecție profilactică sau de necesitate, în funcție de situație, conform deciziilor Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, precum

și ale direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

8. Dezinfecția se efectuează și în locurile, platformele și spațiile amenajate pentru colectarea apelor uzate și a deșeurilor solide rezultate în urma acțiunii de dezinfecție a mijloacelor de transport.

9. În cazuri deosebite, când există un risc major pentru sănătatea animalelor sau când situația epidemiologică o impune, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate dispune dotarea suplimentară, pentru o perioadă de timp determinată, cu mijloace de efectuare și control al acțiunilor de dezinfecție și poate solicita sprijin altor instituții ale administrației publice centrale sau locale.

10. În scopul organizării și desfășurării acestor activități direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, în structura cărora funcționează stațiile de dezinfecție la punctele de trecere a frontierei, angajează personalul necesar în condițiile legii, pe baza unui contract de muncă pe perioadă determinată, cu normă întreagă sau parțială, după caz.

11. Numărul posturilor necesare este determinat de specificul fiecărei stații și este aprobat prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, la propunerea direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în cauză.

12. Finanțarea posturilor se realizează din venituri proprii, obținute de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în condițiile legii.

13. Stațiile de dezinfecție de la posturile de inspecție de frontieră trebuie să dețină stocuri de substanțe cu acțiune specifică ce se utilizează în situații de necesitate.

CAPITOLUL IV

Controlul acțiunilor de dezinfecție efectuate la punctele de trecere a frontierei

1. Controlul eficienței acțiunilor de dezinfecție se efectuează de către medicul veterinar oficial de la posturile de inspecție de frontieră, prin inspecție și teste rapide omologate.

2. Pentru acțiunile de dezinfecție profilactică, controlul eficienței operațiunii se efectuează prin sondaj, iar pentru acțiunile de dezinfecție de necesitate, acestea se efectuează la toate obiectivele.

3. Substanțele folosite, stocul acestora, modul pentru prepararea soluțiilor și utilizarea lor în acțiunile de dezinfecție sunt supuse controlului sanitar-veterinar efectuat de către medicul veterinar oficial de la postul de inspecție de frontieră.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

1. Acțiunile de dezinfecție se efectuează numai cu respectarea cerințelor stabilite de prezenta normă sanitară veterinară.

2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin institutele veterinare și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, va supraveghea și va verifica respectarea prevederilor stabilite de prezenta normă sanitară veterinară.

**CLĂDIRIA ADMINISTRATIVĂ
pentru activitățile de dezinfecție la punctele de trecere a frontierei**

I. Clădirea administrativă

1. Amplasarea clădirii administrative se face la ieșirea de pe rampa de dezinfecție, astfel încât în perimetrul activ să se acceadă numai după trecerea prin filtru.

2. Clădirea administrativă trebuie să dețină următoarele utilități:

- a) vestiar pentru hainele de stradă ale personalului;
- b) duș pentru igiena corporală;
- c) vestiar pentru hainele de lucru ale personalului;
- d) grup sanitar;
- e) birou administrativ;

f) magazie pentru substanțe folosite pentru igiena personală și pentru substanțe dezinfectante;

g) magazie pentru utilajele folosite în activitatea de dezinfecție;

h) magazie pentru materiale de protecție;

i) spălătorie, uscătorie.

3. Încăperile trebuie să aibă următoarele utilități:

a) vestiar ce trebuie să aibă spațiu adecvat scopului;

b) pereții și pardoseala trebuie să fie finisați și confecționați din materiale ușor lavabile și decontaminabile;

c) dulapurile pentru îmbrăcăminte trebuie să fie confecționate din materiale ușor lavabile, cu uși perforate;

d) dușuri ce trebuie să aibă pereții din materiale lavabile (eventual acoperiți cu faianță) până la cel puțin 2 m înălțime, pardoseala din material izolant lavabil, duș;

e) grup sanitar ce trebuie să aibă chiuvetă și cel puțin 2 WC-uri, unul pentru bărbați și altul pentru femei;

f) magazie pentru substanțe, care trebuie să fie dotată cu rafturi și cu cel puțin două dulapuri metalice, cu uși metalice, cu spații pentru substanțe toxice;

g) magazie pentru utilaje, care trebuie să aibă o pardoseală din materiale rezistente, ușor lavabile, racord la sistemul de canalizare și sursă de apă;

h) magazie pentru materiale de protecție, care trebuie să aibă pereții și pardoseala din materiale rezistente la substanțe chimice, ușor lavabile și decontaminabile, dotată cu dulapuri pentru depozitarea materialelor specifice;

i) spălătorie și uscătorie ce trebuie să fie finisate cu materiale ușor lavabile și rezistente la substanțe chimice.

II. Dotări minime

A. Pentru clădiri:

a) racord apă, canal, electricitate;

b) punct PSI;

c) bazin de retenție și tratare pentru inactivarea apei uzate;

d) platformă sau container securizat pentru deșeuri solide.

B. Pentru personal:

— haine de protecție pentru fiecare operator: cel puțin 2 halate, 2 perechi cizme din cauciuc, 2 șorțuri cauciucate, 2 perechi mănuși din cauciuc, 2 pelerine impermeabile cu glugă, 2 perechi ochelari de protecție; 2 măști de gaze.

C. Pentru acțiunile de dezinfecție:

a) un utilaj performant pentru dezinfecție care să asigure presiunea lichidului la ieșire, reglabilă, între 1 și 80 de atmosfere;

b) furtunuri de dimensiuni corespunzătoare rezistente la presiunea pe care o dezvoltă utilajul;

c) utilajul trebuie să poată fi racordat la rețeaua de apă curentă și să poată face un amestec extemporaneu de apă și substanță dezinfectantă, autoreglabil, în funcție de cerințele situației care se impune;

d) să aibă motor propriu;

e) să permită pulverizarea soluției de lucru cu picături corespunzătoare tipului de dezinfecție ce se efectuează;

f) să permită încălzirea soluției de lucru;

g) stoc de rezervă de substanțe decontaminante pentru situații deosebite (substanțe dezinfectante, în cantități necesare pentru minimum 50 de obiective medii);

h) cantități suficiente de substanțe decontaminante, pentru acțiuni profilactice curente și de necesitate.

III. Măsuri de protecție a mediului

Măsurile de protecție a mediului vor respecta legislația națională în vigoare pentru evitarea contaminării mediului înconjurător.

DEZINFECȚIA

A. Dezinfectatorul pentru trenul de rulare al autovehiculelor, utilizat în activitatea de dezinfecție la punctele de trecere a frontierei

a) Dezinfectatorul rutier se amplasează pe drumul de acces în zona stației de dezinfecție.

b) Autovehiculele vor fi dirijate prin panouri indicatoare și avertizoare de traseu și de limitare a vitezei (aproximativ 5 km/h), astfel încât trecerea să se facă obligatoriu prin dezinfectatorul rutier.

c) Trenul de rulare al autovehiculelor trebuie să fie curat, lipsit de resturi de pământ sau alte resturi solide.

d) Vehiculele trebuie să treacă prin dezinfectator astfel încât întreaga circumferință a roții să se rotească de cel puțin două ori prin soluția decontaminantă. Alăturat se amplasează o pompă carosabilă sau un gabarit de decontaminare, cu care se pulverizează caroseria autovehiculelor și a altor obiecte ce traversează stația de dezinfecție.

e) Adâncimea dezinfectatorului rutier trebuie să fie de circa 400 mm, iar nivelul soluției decontaminante să fie în permanență de circa 300 mm. Pentru evitarea scurgerii apei din dezinfectator marginile acestuia trebuie să fie mai ridicate, iar pentru prevenirea aruncării lichidului decontaminant peste

marginile dezinfectorului, în timpul trecerii vehiculelor, se recomandă amenajarea unor rigole transversale, pe toată suprafața dezinfectorului, care să permită retragerea soluției și traversarea bazinului de către autovehicul cu viteza adecvată scopului (aproximativ 5 km/oră).

f) Soluția de lucru se controlează periodic, pentru menținerea constantă a concentrației optime, prin ajustare permanentă a acesteia.

g) După golirea soluției de lucru uzate, dezinfectorul se curăță pentru a nu se colmata prin depunerile grosiere rezultate prin trecerea vehiculelor.

h) Apele uzate vor fi dirijate într-un bazin de retenție, în vederea neutralizării acestora.

i) Dezinfectorul rutier va avea următoarele componente:

1. rigolă acoperită cu grătar pentru retragerea lichidului decontaminant;

2. cămin de golire;

3. șibăr de golire;

4. tub de racord la canalizare;

5. nivelul soluției decontaminante;

6. partea carosabilă (16 cm, marca B300) formată din:

— strat filtrant — balast — 15—20 cm;

— teren bine compactat;

— rost umplut cu mastic bituminos.

j) Dezinfecția autovehiculelor

Dezinfecția se aplică — diferențiat — pe tipuri de vehicul, după ce este finalizată operațiunea de spălare, folosindu-se una dintre soluțiile de lucru adaptată scopului pentru care se impune dezinfecția.

Desinfecția se realizează prin aspersiona tuturor suprafețelor, sub presiune dirijată, respectându-se cantitatea de soluție/m², inclusiv a roților, șasiului, cabinei și a treptelor de la cabină, respectându-se cantitatea de soluție/m².

Aspersiona soluțiilor se va executa cu dispozitive speciale omologate în acest sens.

Cantitățile din substanța de lucru necesare pentru dezinfecție sunt în funcție de suprafața totală dezinfectabilă (std) a obiectivului.

În toate cazurile, inclusiv cele de risc epidemiologic iminent pentru sănătatea omului și a animalelor, se pot lua și alte măsuri suplimentare, la recomandarea autorității centrale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

În scopul înlăturării surplusului de soluție decontaminantă de pe suprafețele autovehiculelor, după 30 de minute de la executarea dezinfecției se clătesc suprafețele cu apă (caldă sau rece) sub presiune.

Apa utilizată pentru curățat, spălat și dezinfectat trebuie să provină din rețeaua de alimentare cu apă potabilă, care se va controla săptămânal prin examene de laborator pentru verificarea parametrilor de potabilitate.

După efectuarea spălării și dezinfecției autovehiculului, medicul veterinar oficial, sub semnătura, parafa și ștampila postului de inspecție de frontieră, va elibera un document oficial specific sau va face mențiunea: „Spălarea și dezinfecția autovehiculului s-au efectuat la data de ora“

Asistentul sau tehnicianul veterinar va înregistra într-un registru-tip evidența autovehiculelor curățate și dezinfectate la stația de dezinfecție respectivă pentru fiecare autovehicul supus operațiunilor menționate.

Acest registru va cuprinde următoarele:

1. nr. crt.;
2. data;
3. ora când s-au executat spălarea și dezinfecția;
4. nr. de circulație al autovehiculelor;
5. țara de proveniență a mărfii;
6. numele și prenumele conducătorului auto;
7. felul mărfii transportate;
8. substanța decontaminantă folosită;
9. concentrația soluției;
10. cantitatea utilizată;
11. semnătura conducătorului auto;
12. semnătura celui care a efectuat dezinfecția.

B. Gabarit dublu pentru dezinfecția autovehiculelor

a) Gabaritul pentru dezinfecție este construit dintr-un cadru din țeavă metalică de 3/4, având montate câte 10 duze pe fiecare latură. Duzele de dimensiuni potrivite trebuie să fie situate la circa 35—40 cm distanță între ele și orientate perpendicular pe laturile cadrului (anexa nr. 4).

b) Conducta pe care sunt fixate duzele este racordată la o pompă de dezinfecție cu presiune.

c) Duzele aflate pe carosabil vor fi montate sub un grătar de protecție.

d) Trebuie să existe două linii de dezinfecție în stare de funcționare.

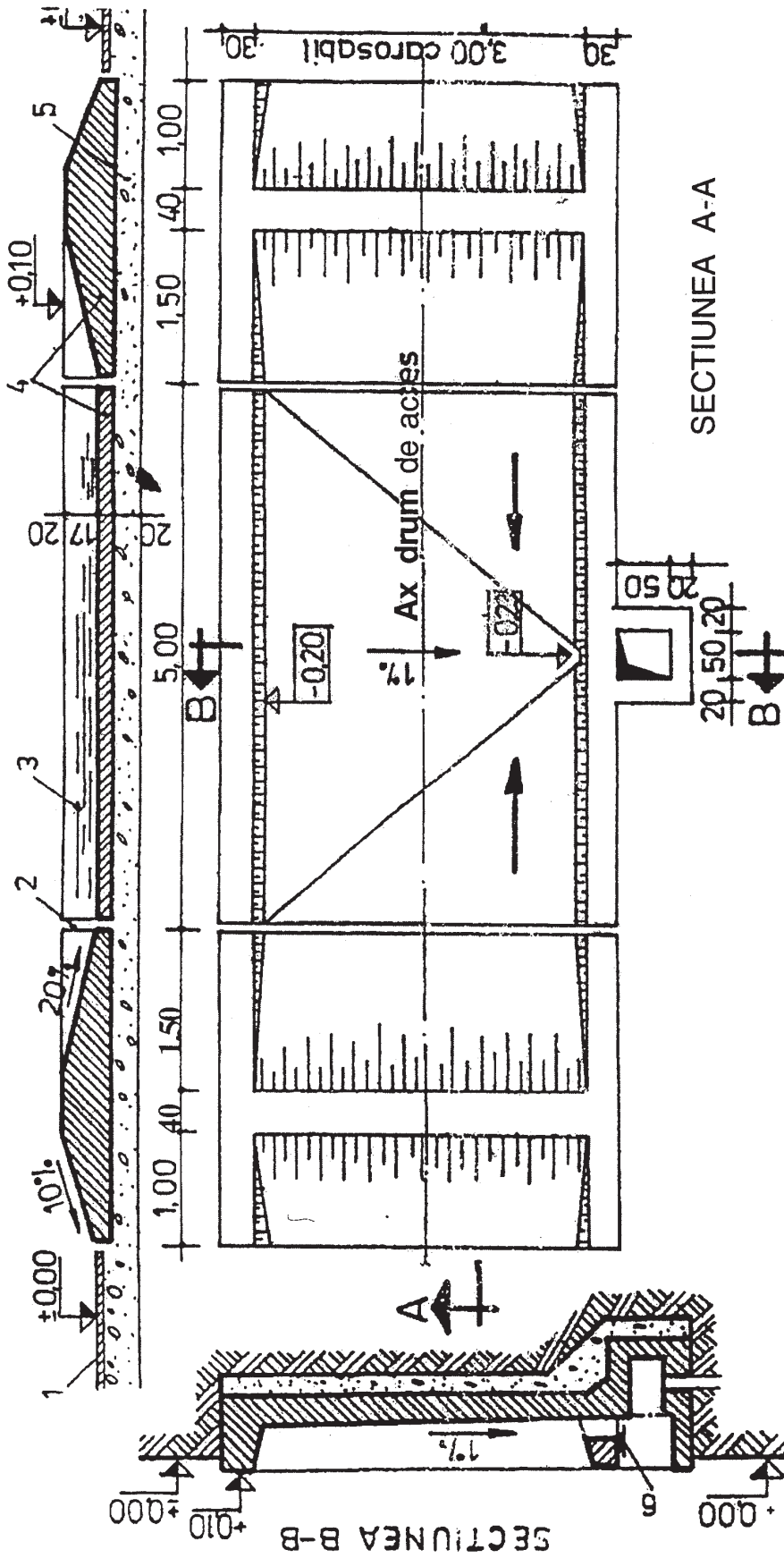
e) Pentru prepararea soluției de lucru trebuie asigurate două bazine cu o capacitate de cel puțin 10.000 litri fiecare. Acestea trebuie să fie situate într-o încăpere care să asigure temperatura de 20°C pe toată perioada anului.

f) Apa utilizată pentru dezinfecție trebuie să fie potabilă și controlată periodic asupra potabilității.

g) Este necesară asigurarea unui sistem de încălzire a soluției de lucru până la 80°C.

h) Autovehiculele care urmează să fie dezinfectate trebuie să fie curate, lipsite de resturi solide aderente pe întreaga suprafață decontaminabilă.

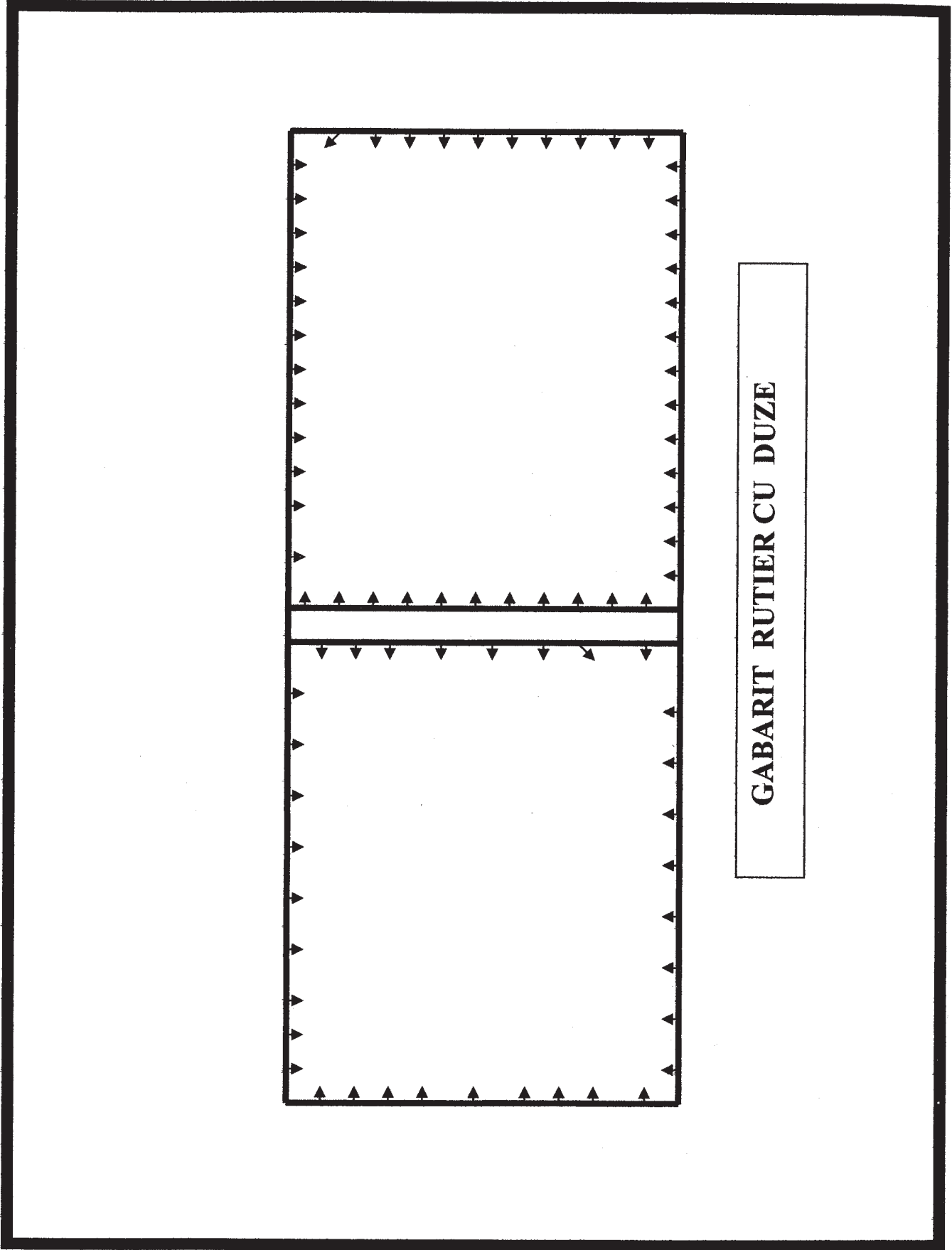
i) Apele uzate rezultate în urma acțiunii de dezinfecție trebuie dirijate într-un bazin de retenție unde vor fi neutralizate înainte de expedierea lor într-un receptor natural.

DEZINFECTOR RUTIER

- 2r Rost de dilatație umplut cu mastic bituminos de calcar)
- 3-Lesie caustica (pHi3)
- 5.Fundatie din balast cilindrat
- 6.Siber

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN**pentru contingentarea în anul 2005 a consumului și a producției de substanțe care epuizează stratul de ozon**

Având în vedere prevederile art. 2 și 5 din Protocolul privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, la care România a aderat prin Legea nr. 84/1993,

în baza prevederilor art. 3 alin. (1) lit. i), art. 6 și art. 12 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 89/1999 privind regimul comercial și introducerea unor restricții la utilizarea hidrocarburilor halogenate care distrug stratul de ozon, aprobată cu modificări prin Legea nr. 159/2000,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările ulterioare,

precum și în baza Ordinului ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 506/1996 pentru aprobarea Procedurii de reglementare a activităților de import și export cu substanțe, produse și echipamente înscrise în anexele la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se contingentează în anul 2005 valoarea nivelului calculat anual al consumului de substanțe înscrise în anexa A, anexa B, anexa C grupa a II-a și anexa E la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon.

Art. 2. — Se contingentează în anul 2005 valoarea nivelului calculat anual al producției de substanțe înscrise în anexa A, anexa B, anexa C grupa a II-a și anexa E la Protocolul de la Montreal.

Art. 3. — Valorile de contingentare pentru nivelurile calculate anual ale consumului și producției de substanțe înscrise în anexa A, anexa B, anexa C grupa a II-a și anexa E la Protocolul de la Montreal sunt stabilite conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Nu se contingentează în anul 2005 nivelurile calculate anual ale consumului și producției de substanțe reglementate, înscrise în anexa C grupa I la Protocolul de la Montreal.

Art. 5. — Direcția gestiunea deșeurilor și substanțe chimice periculoase emite acordurile de mediu pentru importul/exportul de substanțe înscrise în anexele la Protocolul de la Montreal în condițiile respectării valorilor de contingentare stabilite în anexa la prezentul ordin.

Art. 6. — Direcția gestiunea deșeurilor și substanțe chimice periculoase va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 6 ianuarie 2005.
Nr. 13.

ANEXĂ

Anexa/ Grupa	Substanțele înscrise în anexă	Potențialul de epuizare a ozonului	Valoarea contingentului pentru nivelul calculat al consumului*) în anul 2005 — tone ODP**) —	Valoarea contingentului pentru nivelul calculat al producției*) în anul 2005 — tone ODP) —
Anexa A grupa I	CFC 11	1,0	240	0
	CFC 12	1,0		
	CFC 113	0,8		
	CFC 114	1,0		
	CFC 115	0,6		
Anexa A grupa II	Halon-1211	3,0	2,1	0
	Halon-1301	10		
	Halon-2402	6,0		
Anexa B grupa I	Alți CFC	1	0	0
Anexa B grupa II	Tetraclorură de carbon	1,1	36,86	37,15
Anexa B grupa III	Metilcloroform (1,1,1 Triclorețan)	0,1	0	0
Anexa C grupa I	HCFC	0,001—0,14	***)	***)
Anexa C grupa II	HBrFC	0,03—4,4	0	0
Anexa E	bromură de metil	0,7	43	14

*) Se înțelege prin *nivel calculat anual al consumului*, respectiv *al producției*, definiția prevăzută de Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon.

**) Se înțelege prin *tone ODP*, valoarea rezultată prin multiplicarea valorilor exprimate în tone metrice cu potențialul de epuizare a ozonului.

***) Consumul și producția nu sunt contingentate în anul 2005.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 22 august 2003, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 50 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 13 iulie 2004,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, pentru persoanele care au fost declarate admise în urma testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, din 5 decembrie 2004, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezentele norme se aplică și candidaților declarați admiși în urma testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, din 14 decembrie 2002, care nu s-au înscris până la data prezentei hotărâri.

Art. 3. — Departamentul de învățământ și admitere, Departamentul de monitorizare și competență profesională și Secretariatul general vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. — Prezenta hotărâre și anexa cuprinzând Normele privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 6 alin. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999, republicată, cu modificările ulterioare.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 19 ianuarie 2005.
Nr. 39.

ANEXĂ

NORME

privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale. Definiții

Art. 1. — Ori de câte ori sunt utilizați în prezentele norme, termenii definiți în acest capitol au înțelesul:

- *Camera* — Camera Auditorilor Financiari din România;
- *norme* — Norme privind perioada de pregătire practică a stagiilor în activitatea de audit financiar;
- *stagiul* — persoană fizică ce a promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, și își desfășoară activitatea conform prezentelor norme;
- *îndrumător* — persoană fizică, auditor financiar activ, sau juridică, membră a Camerei Auditorilor Financiari din România, sub îndrumarea căreia se desfășoară stagiul unuia sau mai multor stagiari în activitatea de audit financiar;
- *stagiul* — perioada de pregătire practică a stagiului în activitatea de audit financiar;

- *Caiet de practică* — caietul și documentația întocmită de către stagiul în activitatea de audit financiar, prin care se consemnează și se certifică activitățile desfășurate de acesta;

- *Certificat de stagiul* — documentul care atestă efectuarea celor 3 ani de pregătire profesională practică în domeniul auditului financiar și este eliberat de Camera Auditorilor Financiari din România.

CAPITOLUL II

Organizarea stagiului

Art. 2. — Stagiul în activitatea de audit financiar se efectuează de către persoanele care au promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, organizat de Camera Auditorilor Financiari din România.

Art. 3. — (1) Admiterea la stagiul a stagiului în activitatea de audit financiar.

Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, vor urma procedurile stabilite prin prezentele norme.

(2) Înscrierea la stagiul se realizează pe baza unei cereri-tip adresate Camerei, după ce a fost achitat tariful de înscriere la stagiul.

(3) Cererea-tip este adresată Departamentului de învățământ și admitere pentru verificarea și înscrierea ca stagiul în activitatea de audit financiar.

(4) Departamentul de învățământ și admitere va elibera pentru fiecare stagiul o legitimație de stagiul în activitatea de audit financiar. Vizarea anuală a legitimației se face o dată cu plata cotizației fixe.

(5) Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pot solicita admiterea ca stagiul în activitatea de audit financiar, în termen de maximum 3 luni de la publicarea prezentelor norme.

Art. 4. — Durata stagiului.

(1) Stagiul în activitatea de audit financiar se desfășoară pe o perioadă de 3 ani.

(2) Perioada de stagiul începe de la data la care stagiul a fost înregistrat la Departamentul de învățământ și admitere al Camerei.

(3) La cererea stagiului, perioada de pregătire practică poate fi suspendată cel mult un an. La reluarea stagiului se va întocmi o nouă cerere-tip.

(4) La expirarea duratei de 3 ani a stagiului, stagiul se poate prezenta la susținerea examenului pentru atribuirea calității de auditor financiar, pe baza certificatului de stagiul emis de Camera Auditorilor Financiar din România.

Art. 5. — Organizarea stagiului.

(1) Camera Auditorilor Financiar din România monitorizează activitatea desfășurată în perioada de pregătire profesională practică a stagiului, prin Departamentul de învățământ și admitere și prin Departamentul de monitorizare și competență profesională.

(2) Departamentul de învățământ și admitere va ține evidența stagiului înscrși, în ordinea aprobării cererilor de înscriere la stagiul, într-un registru cu regim special. Fiecare stagiul va avea un dosar personal unde se vor arhiva toate documentele și actele acestuia. Numărul de înregistrare din registrul de evidență a stagiului se va înscrie pe dosarul personal și pe orice document sau corespondență referitoare la stagiul.

(3) Dosarul stagiului cuprinde:

a) documentele depuse pentru susținerea testului de acces la stagiul;

b) documentele depuse pentru înscrierea la stagiul;

c) testele de pregătire profesională susținute de stagiul;

d) rapoartele anuale ale îndrumătorului de stagiul;

e) copii de pe rapoartele inspectorilor de la Departamentul de monitorizare și competență profesională;

f) caietul de practică al stagiului, cu vizele anuale aferente.

(4) Activitățile practice desfășurate de stagiul, documentele și rapoartele acestuia sunt consemnate și conservate într-un dosar numit „Caiet de practică“.

(5) La expirarea stagiului efectuat conform prezentelor norme, pe baza raportului îndrumătorului de stagiul și pe baza rapoartelor inspectorilor de la Departamentul de monitorizare și competență profesională, stagiului i se eliberează de către Cameră un Certificat de stagiul.

(6) În baza Certificatului de stagiul, stagiul are dreptul de a se prezenta la examenul de aptitudini profesionale pentru obținerea calității de auditor financiar.

Art. 6. — Desfășurarea stagiului se derulează în cadrul a două module distincte:

a) anul I de stagiul este destinat pregătirii teoretice și aplicative a stagiului;

b) anul II și III de stagiul sunt destinați practicii efective a stagiului în cadrul societăților sau cabinetelor de audit financiar.

CAPITOLUL III

Activitatea desfășurată în anul I de stagiul

Art. 7. — Anul I de stagiul este destinat pregătirii teoretice și aplicative organizate în mod centralizat de către Cameră și se va organiza astfel:

a) primul semestru — pregătire teoretică;

b) semestrul al doilea — pregătire aplicativă.

Art. 8. — Activitățile pentru primul semestru de stagiul se vor organiza de către societățile de audit financiar membre ale Camerei, care dispun de posibilitățile materiale necesare organizării acestei activități. Cursurile vor fi ținute de către formatori agreeți de Cameră.

Art. 9. — Pregătirea teoretică din primul an de stagiul va fi stabilită de către Consiliul Camerei și se va referi, în general, la:

a) Standardele de contabilitate — Reactualizarea cunoștințelor stagiului în conformitate cu modificările Standardelor Internaționale de Contabilitate;

b) Standardele de Audit Financiar și, în principal:

— Standardul 100 — Angajamente de audit;

— Standardul 120 — Cadrul General al Standardelor Internaționale de Audit;

— Standardul 200 — Obiective și principii generale ce generează un angajament de audit al situațiilor financiare;

— Standardul 210 — Termenii angajamentelor de audit;

— Standardul 240 — Fraudă și eroare;

— Standardele 300—399 — Planificarea;

— Standardele 400—499 — Controlul intern;

— Standardele 500—505 — Probele de audit

— Standardele 900—999 — Servicii conexe;

c) Codul privind conduita etică și profesională în domeniul auditului financiar.

Art. 10. — Activitățile de pregătire teoretică prezentate mai sus vor fi studiate în primul semestru al anului I de stagiu pe un fond de timp de 25 de ore.

Art. 11. — La sfârșitul programului de pregătire profesională, stagiarii în activitatea de audit financiar vor susține un test de verificare a cunoștințelor dobândite pe parcursul celor 25 de ore. Testul se va organiza la societățile de audit financiar menționate la art. 8.

Art. 12. — Subiectele testului de semestru și punctajul de admitere se vor stabili de către Consiliul Camerei, iar verificarea rezultatelor se va face de către o comisie formată din reprezentanți ai societăților de audit financiar care au organizat cursul și din reprezentanți ai Departamentului de învățământ și admitere din cadrul Camerei.

Art. 13. — Candidații care nu au fost admiși la testul organizat la sfârșitul programului de pregătire profesională vor putea susține un al doilea test la un interval de 3 luni. Candidații care nu vor promova nici cel de-al doilea test vor repeta primul an de stagiou.

Art. 14. — Candidații declarați admiși la testul organizat la sfârșitul cursului de pregătire profesională vor urma programul de pregătire aplicativă organizat de Cameră, ce se va desfășura în semestrul al doilea al primului an de stagiou.

Art. 15. — În semestrul al doilea de stagiou, în cadrul programului de pregătire aplicativă, stagiarii în activitatea de audit financiar vor elabora un proiect privind o secțiune a Normelor minimale de audit. Proiectul va fi predat la Departamentul de învățământ și admitere, iar evaluarea se va realiza de către asistenții-inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională și de către Departamentul de învățământ și admitere. Consiliul Camerei va stabili criteriile minimale ce trebuie realizate în cadrul proiectului.

Art. 16. — În cazul în care în urma acestei evaluări stagiarul nu va îndeplini condițiile minimale de pregătire, va putea să prezinte un al doilea proiect în termen de o lună. Candidații care nu vor obține rezultate care să ateste îndeplinirea condițiilor minimale stabilite de Cameră nici în urma refacerii proiectului vor repeta primul an de stagiou.

Art. 17. — Stagiarii care îndeplinesc cerințele de pregătire profesională cerute de programul de pregătire teoretică din primul semestru și de programul de pregătire aplicativă din cel de-al doilea semestru vor trece în anul II de stagiou.

CAPITOLUL IV

Activitatea desfășurată în anii II și III de stagiou

Art. 18. — Activitatea de stagiou în anii II și III de stagiou se desfășoară în cadrul societăților de audit financiar sau al cabinetelor de audit.

Art. 19. — Participă la această etapă a stagiului stagiarii care și-au îndeplinit obligațiile în conformitate cu cerințele cap. III al prezentelor norme.

Art. 20. — În vederea desfășurării stagiului în anii II și III de stagiou, stagiarul va prezenta la Departamentul de învățământ și admitere:

a) acceptul îndrumătorului de stagiou;

b) declarația pe propria răspundere a îndrumătorului de stagiou care are în derulare cel puțin un contract de audit.

Pe baza acestor documente stagiarul va primi Caietul de practică.

Art. 21. — În perioada de stagiou, stagiarul este obligat să efectueze anual un minimum de 25 de zile lucrătoare efectiv, de experiență profesională, în fiecare dintre domeniile: contabilitate, audit și opționale.

Art. 22. — Repartizarea timpului de stagiou pe activități este stabilită de îndrumător, care trebuie să acorde stagiarului toate facilitățile, pentru a-i permite să efectueze instruirea.

Art. 23. — Pe întreaga perioadă de desfășurare a stagiului, stagiarul trebuie să își îndeplinească obligațiile privind întocmirea Caietului de practică în care se reflectă în mod corect și complet experiența profesională acumulată.

Art. 24. — La fiecare 6 luni stagiarul trebuie să prezinte îndrumătorului un raport sintetic al experienței profesionale dobândite.

Art. 25. — La sfârșitul fiecărui an de stagiou, îndrumătorul trebuie să prezinte Departamentului de învățământ și admitere un raport referitor la activitatea desfășurată de stagiou pe parcursul anului respectiv.

Art. 26. — Stagiarul trebuie să prezinte anual sau la cerere, Departamentului de învățământ și admitere, Caietul de practică pentru verificare.

Art. 27. — În afara stagiului pe care îl vor desfășura, în conformitate cu prevederile prezentului capitol, stagiarii sunt obligați să participe și la cursurile de pregătire profesională continuă organizate de Cameră.

Art. 28. — Departamentul de învățământ și admitere este autorizat:

— să stabilească numărul de ore de pregătire, precum și repartizarea acestora pe domenii de activitate;

— să întrerupă perioada de stagiou, la cererea stagiarului, din motive cum ar fi: satisfacerea stagiului militar, sănătate sau alte motive considerate justificate.

Art. 29. — Nerespectarea prevederilor art. 21, 25, 26 și 27 poate determina o decizie a Camerei, de prelungire a perioadei de stagiou pentru stagiou, și, totodată, de retragere a atestării îndrumătorului, după caz.

Art. 30. — Stagiul trebuie să se efectueze pe lângă o persoană fizică, auditor financiar activ, sau în cadrul unei societăți comerciale de audit, membră a Camerei. Persoanele fizice și juridice, membre ale Camerei, care fac dovada că au în derulare cel puțin o misiune de audit

financiar, pot să înainteze Departamentului de învățământ și admitere o scrisoare prin care își iau angajamentul de a lua sub îndrumare stagiarul în activitatea de audit financiar.

Art. 31. — Un îndrumător nu poate avea mai mult de 10 stagiarul în activitatea de audit sub îndrumare.

Art. 32. — Stagiul în activitatea de audit financiar are obligația de a-și găsi un îndrumător de stagiul, care să ofere garanții suficiente în ceea ce privește asigurarea condițiilor pentru desfășurarea perioadei de pregătire profesională practică.

Art. 33. — Îndrumătorul este o persoană fizică. Când stagiul este realizat într-o societate comercială de audit financiar, înscrisă în Registrul auditorilor financiar, persoane juridice, aceasta precizează numele și calitatea îndrumătorului ales din rândul angajaților, asociaților, care trebuie să aibă calitatea de auditor financiar activ.

Art. 34. — Acordarea și retragerea calității de auditor financiar îndrumător sunt hotărâte de Consiliul Camerei, în urma rapoartelor primite de la Departamentul de învățământ și admitere.

Art. 35. — Îndrumătorul trebuie să creeze stagiulilor condiții pentru:

- a) a urma pregătirea prevăzută în prezentele norme;
- b) a se achita cu regularitate de obligațiile lor prevăzute în prezentele norme.

Art. 36. — Îndrumătorul trebuie să mărească treptat nivelul de dificultate al lucrărilor încredințate stagiulilor în activitatea de audit financiar și să îi ajute să-și însușească disciplinele profesionale ale pregătirii tehnice de bază (contabilitate și audit), în conformitate cu Caietul de practică al stagiulului.

Art. 37. — De asemenea, îndrumătorul trebuie să răspundă la solicitările Departamentului de învățământ și admitere și ale Departamentului de monitorizare și competență profesională, în legătură cu furnizarea de informații privind activitatea stagiulului.

CAPITOLUL V

Urmărirea, controlul și aprecierea activităților desfășurate de către stagiarul în activitatea de audit financiar

Art. 38. — Urmărirea modului de desfășurare a stagiulului este realizată și apreciată de îndrumător și de către Departamentul de învățământ și admitere, în colaborare cu Departamentul de monitorizare și competență profesională.

Art. 39. — Îndrumătorul trebuie să verifice activitățile desfășurate de stagiul și să notifice evidența detaliată a experienței profesionale din Caietul de practică al stagiulului, la fiecare 6 luni.

Art. 40. — La fiecare 6 luni îndrumătorul trebuie să facă o evaluare a activității stagiulului pe următoarele domenii:

- în ce măsură a fost respectat programul de stagiul;
- cunoștințele și aptitudinile de specialitate;

- gradul de însușire a experienței profesionale;
- raționamentul profesional.

Art. 41. — Pentru fiecare domeniu de evaluare se poate da unul dintre calificativele:

- satisfăcător;
- nesatisfăcător.

Art. 42. — Îndrumătorul trebuie să întocmească un raport scris de evaluare periodică a stagiulului, în care să se consemneze:

- progresele înregistrate de stagiul;
- deficiențele constatate în experiența profesională;
- acțiunile de întreprins în viitor;
- opinia generală privind evoluția profesională a stagiulului.

Acest raport va fi depus la sfârșitul fiecărui an de stagiul la Departamentul de învățământ și admitere.

Art. 43. — Departamentul de monitorizare și competență profesională poate organiza, prin sondaj sau ori de câte ori este solicitat de Consiliul Camerei, un control al calității activității stagiulilor și a îndrumătorilor de stagiul.

Inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională vor întocmi un raport în urma controlului efectuat. Acest raport va cuprinde o evaluare a activității stagiulului, precum și propuneri de îmbunătățire a activității stagiulilor sau de prelungire a perioadei de stagiul, în cazul în care inspectorii au constatat nerespectarea normelor de stagiul.

Art. 44. — Acordarea vizei anuale de către Departamentul de învățământ și admitere se va face ținându-se cont de raportul inspectorilor din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională.

Art. 45. — În situația în care stagiulul nu îndeplinește condițiile minimale de promovare a stagiulului, condiții stabilite de Consiliul Camerei, acesta va repeta un an din stagiul.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 46. — La sfârșitul perioadei de stagiul, stagiulul va prezenta Departamentului de învățământ și admitere din cadrul Camerei Caietul de practică, completat și vizat, cu activitatea depusă în cei doi ani de pregătire profesională practică.

Art. 47. — La sfârșitul perioadei de stagiul, îndrumătorul întocmește și prezintă Departamentului de învățământ și admitere un Raport de stagiul, în conformitate cu activitatea înregistrată în Caietul de practică al stagiulului.

Art. 48. — În urma analizării dosarului fiecărui stagiul, care conține: testul și lucrarea practică din primul an de stagiul, Caietul de practică și Raportul de stagiul, Camera va elibera un certificat de absolvire a stagiulului, care dă dreptul stagiulului de a se prezenta la examenul de obținere a calității de auditor financiar.

Art. 49. — Hotărârea Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 20/2003 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiarii în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 4 aprilie 2003, rămâne

în vigoare pentru stagiarii care s-au înscris la Cameră până la data de 31 decembrie 2004.

Art. 50. — Prezentele norme se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2005.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

